

Prolo. in. Probachuc

Incepit expositio plogi fm britonē ī abachue xp̄b̄az
Battuor xp̄b̄ere. In isto plogo qdā rangūtūr
q referutur ad xp̄b̄etā. qdā q̄ p̄m̄et ad p̄o-
p̄hetā. et primo cangūtūr duo q̄ referunt ad p̄o-
p̄hetā. p̄m̄a est p̄ueniētā quātūdā aliarūz

pphetax cuz ista qd
notar in principio. se
cundū est uenientiu-
um expeditiois dria
qd notar ibi. De hanc
tē. Postmodū tangū
tur ea qd primitud p̄o
pheta. s̄ p̄o tangū
nois couenientia abi.
Eni vel ex eo. sc̄o de
primituueniente cā.
ibidem nullus em t̄a au-
daci voc t̄e. ibi qua
si inculpaf̄ blasphem̄
mia cu d̄r. Vide q̄ te
meraria vox sit. Sed
infra vius sine plogi
excusat. tertio notar
q̄ sp̄ pp̄hetico loq̄
cū pp̄hete intellige-
ria ibi. Nescion aīad-
uertereſi ibi elidit fal-
sani mōtam doctrinā
dupl̄. p̄io p̄ se cū di-
cit. Intelligit qd vi-
det. sc̄o ap̄l̄ auctor-
itate ibi. S̄i t̄ apl̄o
t̄e. quarto osidū con-
tra q̄s int̄edit. pp̄he-
tare ibi. Illud q̄s di-
sc̄e t̄e. quinto q̄ tem-
pore fuit ibi. Et vt sci-
as q̄s eo t̄ electo q̄ i-
telligentia victor. et
caulis est sumēda di-
cendi excusat eu hie-
to. dū dicendi c̄s ex-
ponit ibi. Inter se-
tandū lēam t̄e. Ulti-
mo multipli obiqui-

In cipit plogus in Aba
chuc prophetam.

Quartuor pp̄bē
i duodeci pp̄bā
tū volumine p̄ti-
nenē e q̄bō tres
i principio lemma. i. p̄odus
titulū h̄is nā abachuc et
malachias. Porro zachā-
rias i medio et circa finem
duos huiuscemodi potuit
titulū, e q̄bō yñ̄ ē, onus vbi
dñi f̄ta adrach et damasci
regei el' alfi fine, s. on' vbi
dñi s̄t isrl, Denau' orziby
tuis iā lib vñ̄ edit̄ ē, de za-
charia et malachia. si vita
comes fuit, differet. Hunc
abachuc h̄em̄ i manibz q̄
v̄l ex eo q̄ amabil' deo ē vo-
caf ap̄leratio, v̄l q̄ i certa-
mē et luctā et vita dicā am-
plexū cū deo 2gredit̄ ap̄le-
xant, i. lucrat̄s sorit̄ ēno-
mē. Null' ei tā audaci vo-
ce qul' ēdeū ad disceptati-
onē iusticie puocare, 2dice-
re ei. Cur i rebh̄hanis mū-

b Sacharias in medio. **c** et **d** circa fine. **e** Orationibus tuis, loquit ad chromati epm ad cuius instantia p̄sinentia est libri isti. **f** sic credo p̄metatio p̄positio plogū isti. **g** illa glosa in principio libri. **h** Omnia tatur h̄iero. osie. iobel. zamos. abdā. zionam. panima chio. sup haum. nichē. sophonii. taggea paule. et custo epio. sup abachus. cōromotio. **i** illi in originali incipit sic plogus. pr̄mis chromati epos vocissime. **j** et **k**. i eo den. plogos. illud q̄z disce. qz semel a me violēter enigis ut q̄si quida gradus. scalas ad altiora nitē. histōriam nibi interpete. **l** Ad discep. affitice. i. ad scienti onē vel dispensationē de iustitia neglecta. **m** Quare ostē. mihi. tē. videre. q̄re me rādiu vivere p̄misisti et ri derem. **n** antiquitatem impiorum.

f Et laborem oppositor. **g** Tunc ad finem iudiciorum
dictis, quia sumus iudicis est iuste iudicare. **h** Vide s q
temeraria vox sit de ista temeritate excusat eum histero. **i**
sicque tactus est, **j** in dignissime, et vere temeraria est quantum ad

superficie littere vñ subditur. i Et quodammodo. i super
ficialiter. ii Blasphematis. i. utripunct. v. reprehendes
tis. Blasphemare itia signat q. habet p. huc vñ. Blas-
phemio culpo vel detraho vel reprehendo. i Aouerit
figuli Rom. x. v. Iunq. dicit signet ei q. se finit qd me

fecisti sic spicere, reis
E teut iustit ut manu
figuli sic vos in manu
mea domus isti.
Hecno. 7. b ad-
vertendū. b oīdū. q
spū p̄phenico loquit
p̄ quē sibi vīctor mō
rū i nēll. gēna reuelat
tur, r b 3 p̄ueris doa
gma mōrati h̄ retici
q̄ degmatazant pro
pheras nō b̄re m̄reli
gentiū eozq̄ p̄aixetū
ied moze m̄lamentū
loqui Act. xxi. 3. nias
lis parle multe litt
re ad usagia zuerit.
Primo q̄ oīdū pro
pheta ioh spū p̄t
tali qd̄ notat in ethio
ne p̄phenica, cum dī.

m. **Viceno** rē, pphe
vissio est q̄ i es videbat
pphetie multeria p̄ i s
tellectu ad h̄ a spālta
et̄ recipiente thūmla
rum. Sed q̄: eo mōs
tantis heterius du i
pliciter errabat; p̄ i o
dicendo q̄ pphetie si
intelligebant q̄ dices
bante. acq̄ q̄ s̄ amēs
tes v̄ba sua p̄terebat
prīmū errorem elidit
hiero. dicens. Et ad
herium montau dos
dācēdo. tēcēdo.

gma. puerum intelligit qd̄ ridet, sedm elicit ibi.
n. **H**ec et amēs loq̄ nec mo. insa. feniſaz. l. phironiſaz
o. **D**at sine mente. i. sine intellectu. p. **V**onū. vboz
rum dñi non valens in le quando cohibere spiritum ſu
p. **P**rouerb. vng. **D**icitur vrb̄ patens t̄ abſt. mutor amb
tu. ita rit qui non potest in loquendo cohibere spirituz
Erit illum duplēcē erro. eni. elicit p. auctoritatē
apostoli. ſumptat de. l. Loy. p. n. **C**ontinua litteraz ſic.
Mon loqui et amens aut ut femina insaniens.

Liber

verbis ap̄li qui loquens aſtacent et alios loqui pmituntur.
a. Quā q̄s ex voluntate retinet. nō inuit̄ aut coactus.
b. Et alij locū dat ad loquendū. intelligit̄ inq̄s p̄mōi.
c. Posse et loq̄ et tacere cū velut. vñ. i. L or. xiiij. p̄p̄f̄ p̄phetaz p̄phetis subiecti sunt. glosa. p̄p̄f̄ianctus q̄ vii.
est h̄ p̄f̄aliter d̄r pro. p̄ter mltos p̄ph̄as q̄s
ripiet vel p̄pter plu-
ra dona ei. subdit̄ ē
p̄ph̄etis. et q̄n̄ volūt
loq̄ possunt nō cogit
eos h̄c p̄phonico da
inare aliq̄ vel subiace
re. de h̄fite aut̄ p̄sp̄ita
p̄h̄. onit̄ dicit̄ dīc.
d. Qui aut̄ in extasi
id ē inuit̄ loquit̄ sup
ple coact̄ clamare a
p̄phonico sp̄u ipsuz
e. Nec race agnate,
re nec loq̄ in sua p̄tā
te h̄. xiiij. Regum
xxviii. dī. Et mltos h̄fis
p̄phonico in endor et
tū. loq̄ et tacere pote
rat cīt̄ solebat. Respo
deo q̄s p̄phonico spi
rus venit adiutor.
et aliq̄ renel tunc
nō aufer p̄tā loq̄n,
di vel tacēt. sicut p̄z
de mltore p̄dicā. De
cis ē de obſessis ad i
ſamiam deducit̄ d̄ q̄
bus loquib̄. Nō aſ
diverſitatis ē. q̄z ad
m̄rātib̄ pet̄ v̄ ſep̄
imnocef̄ quos aſ ob
ſider. q̄l p̄tā super
eos h̄fis opp̄nit̄ q̄p̄ p̄mittit. Extasis ſicut ait p̄p̄ias
dicit̄ excesſus mētis q̄t ex pauro mētis. et accepit hic
in malo. ſicut xiiii. v. libro ecclēſiaſtice hystorie vbi dicit̄
tur. Aut̄ montanū quētā noīe q̄ nup̄ ad fidē r̄pi vene
rat. ſubrogato aſie. p̄ eōſule audiatur in mia primat̄ ac
cenſum ſt̄is ſpiritu in ſemētō locū rediſte. ac repre
te in q̄dā mētis excessu effectu. reclut̄ ſp̄u actū p̄loquit̄
cepisse noua quedā. diuerſa ab his q̄ ex ſuccesſo ma
ior ecclēſie tradidit̄ fuerant. In bono aut̄ d̄ extasis. cum
mens tua pauro alienat̄. h̄z iſpiratio reuelatiōis aſſu
mitur. f. Illud q̄s dicit̄. Hic oſidit̄ q̄ q̄ p̄betare in
tendit. Et ad evidēntiā h̄uī p̄tis norandū q̄ ſicut p̄ph̄a
nigra vaticinisi habuit̄ nūmē. et ſurios q̄ dece trilo
q̄. vocant̄ illū yaſtauerit̄ et captiuauerit̄. h̄ in ſolatiōe
p̄p̄i captiuati. ut abachuc h̄z vaticinū h̄ nabu. et baby
lonē a quib̄ terra iuda vaſtata est. et illū et templū eſub
verſum. et hoc in ſolatiōe p̄p̄i vaſtati et captiuati. ſou
erū tribū. p̄betat itaq̄ h̄ nabu. et chaldeos ſine babelo
niis q̄ duas tribū captiuauereſt dicit̄ iḡl illud q̄s dicit̄ r̄c.
g. Ad altiora nitenti. i. tendēti. et ascendēti ad ſenſum
topologici. h. Hystoria tibi interpet̄. i. expōnā q̄
tum ad ſenſum Iſalem. i. Qui vaſtauerit̄. et tribū. uſt̄
Reg. xiiij. l. A q̄b̄ iudas et illū r̄c. uſt̄ Reg. xxiij. et
xvi. l. Et et ſciat̄ r̄c. Hic oſidit̄ q̄ tpe p̄ph̄a fuſit. ſpe
captiuat̄i duas tribū q̄d ex hystoria Nabu. uſt̄. p̄ph̄a.
vbi narrat̄ abachuc p̄ph̄a miſiſus fuſit̄ cū elbo ad daniel
em in lacū leonū q̄ erat in babylone. angelo eius depozit̄.

ante qui vñig daniel de his qui in nabu. captiuati erāt
tūt. vñig in principio danielis. m. Nō q̄z r̄c. nō legat̄
in hystoria ſez de missione abachuc ad danielē. h̄z de theo
idotionis editione traſlatā ē. ſic dīc Hiero. Daf. xiiij. g.
n. Iḡl ſiue q̄s recipit̄ r̄c. q̄z qdā recipiūt̄ dictā hysto
ria. et quida nō. oñ
dit q̄ n̄p̄lomin⁹ ve
rū dīc ſiue recipiā
line nō recipiāt. et p̄
ytrō q̄z dārō h̄z ſiue p̄
pōlā. en dīc. Iḡl
q̄z quida dīcā ſiue
am caūtūtāt̄ a quid
am recipiāt.
n. Iḡl. i. p̄pter hoc
ſolo ordere p̄.
o. ſiue q̄s recipit̄
ſciullis de mūtione a
bachuc. Daf. xiiij.
p. ſiue nō recipi. vñig
q̄p̄ no. et q̄ dīcūt̄
ſupra abachuc p̄ph̄
tasse aduersus babyl
onē et nabu. q̄ capi
uauerat̄ duas tribū.
q. Hic enim recipit̄ et
tūc planū ſit. q̄.
r. Et iam p̄t facē
rem. i. p̄t captiuat̄
tem duoytūdūnum.
s. Liber abachuc te
nitur. contra captiuat̄es.
ſ. contra babylo. et
nabuchodonojor.
t. Hic ſi nō recipit̄
et tūc ſcribit̄ p̄ph̄ico
ſp̄u q̄ ventura cognō
uit. ſ. ſciat̄ ſiue dūa
rum tribū ſp̄babylō
nios et ip̄os babylonios poſtea deſtruēdo. Iſa. xxix. 12. et
qui p̄dari nonne et ip̄e p̄dabit̄. Q̄z aut̄ omnia iſa p̄
vident plane ſcribit̄ in hystorijs vbi dīc. Porro abachuc
fuſit de tribu ſyrene. Dic ſuſit captiuat̄em illū ven
tūram. tam ad ueretur ab chaldeis fugit in ſoſtrate. nō
et erat incola in terra iſel̄. deſcentib̄ vero uide reliq̄
in egyptum quasi p̄geſinabatur in terram ſuam. et ſcri
pt̄ in principio op̄is ſuī cauſas aduersus deum cur im
p̄ins vaſtare populum dei et ſanctuarium eius. cur ip̄e
clamat̄ et non exaudiretur. ſed in conſolatione ape
rit ei domini calamitatis circumſtantium nationū ſu
turas p̄ nabu. longe maiores. et tandem ip̄m nabu. per
turum et ideo a murmuſeo inuenit̄ ſit ad preces.
v. Interim fini litteram tē q̄ ſupra eodem p̄logo vide
batur prop̄h̄era quaſi de blaſphemia inculpari tbi dicit
tūt. Eides cītemētaria vox ſit r̄c. hic ſubdit̄ ip̄ius exi
ſatio et tangit̄ hic tria. P̄mo enim ponit̄ ſiua p̄ph̄e
te quib̄ dicit̄ turbari aduersus dīm. vñ de culpabilis
videbatur. ſecondi tangit̄ locutionis cauſa vel r̄o. vii excusa
bulis iudicant̄ ibi. et hoc dicit̄ p̄ mentis vel p̄ pre mente
angustia r̄c. tertio dīc q̄ generaliter expōnā humane
impacientis loquebant̄i ibi. Sed et hoc generaliter aces
pe r̄c. Hic ergo. v. Interim. id est inter alia q̄ dieſ
tūt in prologo iſto. et laſtatur aduersus deum p̄
ph̄eta cur nabu. uſt̄ Reg. xxiij. xvi. v. Mefciens aut̄um
ergo nō ſuit p̄ph̄eta. Respondeo ip̄e. bene ſciebat ſed hoc
dīc in glosa populi. 3. Ignē p̄bati. Ecclēſia. q̄

